

ИЗЛИЗА ОТ 1900 ГОДИНА

БЪЛГАРСКИ ВЕСТНИК

ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА ЗА РЕЛИГИОЗНА И ЦЪРКОВНО-ОБЩЕСТВЕНА ПРОСВЕТА

ГОДИНА СХХ, БРОЙ 22

СОФИЯ, 16-30 НОЕМВРИ 2011 г.

ЦЕНА 0,70 лв.

e-mail: sinizdat@gmail.com

Официален сайт на Св. Синод на БПЦ – www.bg-patriarshia.bg

ТЕМА НА БРОЯ

ХРИСТИЯНСКОТО СЕМЕЙСТВО

• Любовта – основа на християнското семейство

Стр. 1, 4

• Любовта е риск

Стр. 1, 5

• Как да говорим с юношите за вярата

Стр. 5

• Семейството и отношението към възрастните хора

Стр. 6

АЪЖДЕУХОВНОСТ

Против бозомилите

Стр. 7

Любовта – основа на християнското семейство и възпитание

Нашият Господ Иисус Христос ни е дал свобода, в която да пребиваваме, за да не ставаме робни на греха. За да пребиваваме в тази свобода, е необходимо да спазваме някои основни правила, първото и най-важното от които е да се научим да обичаме. *Обичай* – казва блажени Августин, – *и след това прави каквото искаш*, защото после всичко което сторя не проваля и да не изживявам от любовта. Именно тя ще ни научи как и да постъпваме, и да се отнасяме един с друг.

Според светите отци любовта е извор на просвещение и вяване. Когато обичаме, чрез любовта познаваме както Бога, така и ближния си. Когато я имаме, този контакт става лесен. Когато я няма обаче, много трудно я има смисъл. Затова, ако поставим любовта като най-важната от всички добродетели, всичко останало ще се нареди от само себе си. Лесно е да ѝ се посветим, защото Бог ни е дал като част от нашата същност.

В тази връзка трябва да подчертаем, че християнското семейство е истин-

ски дар Божий. Това е живот благодобен от Христос, в който ние самите участваме. Това е едно велико тайнство, поставено на върхата основно, което е Христос. Защото тайнствата имат връзка именно с Бога, а не с нашите умения, способности или образование. Те се чувстват и изживяват вътре в Църквата, близо до Бога.

Днес много хора живеят самостен живот без Божие благословение, без печата на Светия Дух, единствено по някакви природни инстинкти, много от тях дори разглеждат оне преди да си се съберат. Но водата сама по себе си не е осветена, когато я пием от чешмата. Когато се благослови от ръката на свещеник, тогава става съвестна. Хлябът и виното само в Църквата стават Тело и Кръв Христови и се изживяват като тайнство. Всъщност те са просто хляб и вино. Така всяко едно човешко телесно или нематериално действие има нуждата да се благослови от Христос, за да се благополучи и осети.

На стр. 4

ВЪВЕДЕНИЕ БОГОРОДИЧНО

Ден на християнското семейство и младеж

На 21 ноември светлата Православна църква чества празника Въведение Богородично. Когато малката Мария навършила 3 години, благочестивите ѝ родители я завели в храма и я оставили там да служи на Бога и да се възпитава за великото предназначение – да бъде Майка на Христа Сми.

Въведение Богородично за първи път се е отпразнувало като самостоятелен празник през 715 година. През 543 г. император Юстиниан Велики изстрелва в Константинопол църква, посветена на Въведение Богородично. Храмовата икона „Въведение на Божията Майка“ престава 13-годишната Мария, вълчавана се по съгласата и влизаща в храма. Изабрено на тази икона събитие ни внушава, че трябва да водим децата си в храма Божий, от малки години да ги учим на молитва, слушане на Словото Божие, послушание, трудолюбие и служение на Бога в ближните.

С решение на Св. Синод на Българската православна

църква от 1929 г. празникът Въведение Богородично в България се чества и като Ден на християнското семейство и на православната християнска учаща се младеж и според първоначалния замисъл – ден за християнизирани, за обичане на децата и младежите с Христа и Църквата Му. Денят бил изключен и започнал със св. Литургия на която участниците се причеставали.

Днес, в нашето секуларизирано общество, тази добра практика се е загубила, но Българската православна църква продължава да въвежда в християнството и в различния националния празника Въведение Богородично и като Ден на православното християнско семейство и православната християнска младеж с разбирането, че християнският дом е място, където най-естествено и непосредствено човек получава първите познания за Бога и за религиозния живот и християнско възпитание, което ни прави по-добри хора и достойни наследници на Царството Божие.

ИНТЕРВЮ

ЛЮБОВТА Е РИСК

Интервю със свещеник Александър Джаконв, главен редактор на новинарския списък „Православие“ на официалното радио „Слово любов“ на Сръбската православна църква. Той е роден през 1971 г. в Белград. След дипломирането си в Българския богословски факултет специализира в Струги. През 2003 г. получава апостолски отпек на босненско.

– Отец Александър, как мислите, защо толкова много хора търсят любов, а само любовта може да намислят?

– Любовта е дава, в която хората бъдат различни смисли и дава която приемат, което различни реалности. С думата „любов“ или изключително разваля неща. Защото, че съществува любов като приемственост, любовта всъщност е мяк и желязо, между родителите и деца и т. н. Трябва да разбираме и, че онава, която най-често

наричаме любов, не е истинска любов, а е нещо основано или на баковете, както отнашата между мъжете и жените, родителите и децата и т. н., или на некаква полова, която имаме от хората, с които сме.

Истинската любов за любовта, или поне за християнската любов, наричаме Божия Завет, Искрото е казано „обичайте възлюбелите си“, макар че това е най-трудно постижимо. Тази мисъл, любовта към възлюбелите, е мисъл за божествената любов, мисълта за това да имаме божествената любов – любов, която е гореща на любовта, която има как нас. Бог. Тя е и единствено напълно соборна, безкористна, как парадоксално, ирационална. Защото нормално е да обичаме онея, който обича нас и да мислим онея, който не ни обича, а любовта към възлюбелите е неща, в което се разбираме като най-важната свобода в любовта – от отчуждени, от онея ни, от спрателите ни. От онея, големия човек може да обича възлюбелите си, отбавя вою друг човек да обича истински възлюбелите си, и, което е да, е способен да пренебрегне собите себични, асоциални желания.

На стр. 5

ХРОНИКА

Въведение Богородично – Деня на православна християнска младеж и семейство

България

При включително интерес тази година премина духовното тържество за Деня на християнска младеж и семейство, организирани от Софийската св. митрополия. На 21 ноември вечерта в залата на митрополията се проведе традиционната празнична вечер.

Негово Свещенство Българският патриарх и Софийски митрополит Максим, председател на Негово Високосочинство на САЩ, Канада и Австралия митрополит Йосиф, и Тези Провосещества Стробилянски в Неум, главен секретар на Св. Синод, Зиепелски св. Йон, софийски ивикар, и Маркиановски св. Константин, бяха тържесно посрещани в залата от дълги редици софийски свещеници.

Гости на тържествената бита десетина на БФМ СУМ „д-р Александър Омарчевски“ с преподаватели и студенти на БФМ, д-р ректор Димитър Костандов на Софийския духовен семинарий „Св. Йоан Рилски“, председатели и представители на обществени организации, множество семейства със своите деца и млади, които изпълниха на часа преден салон на означената литературно-музикална програма бяха открита от Негово Провосещество Зиепелски св. Йон, който представи участниците.

Духовна беседа по повод празника провесе дякон д-р Петър Симеонов от стотин-

ния храм „Св. Ниседа“ на тема „Любовта“ – основа на християнското семейство и възпитание“.

Воспе на вечерта бяха од-р Костандовски ивикар, д-р Костандов в БФМ на СУ „Св. Климент Охридски“. В музикалната програма участваха: ансамбълът на хорове от Детския православен хор „Осияна“, с художествен ръководител Елиша Христова, хорът при Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски“, диригент Любим Игнатов, които изпълниха многоголосно и соло произведение, дирижирано от Калин Кирилов, Представител академичен хор на Богословския факултет при СУ „Св. Климент Охридски“, с ръководител Елиша Христова и Софийският свещенически хор, с диригент протодякон Кирил Попов.

Музикалната програма завърши с многоголосие за патрър Максим и за всички, които принасят този празник.

Приветствие към Негово Свещенство от името на християнската младежка организация от ивицаря Радостина Панова. От името на академичната общност на Богословския факултет на СУ подражание и благожелание изказа д-р Александър Омарчевски, декан на БФМ Хамбург, православната християнска младеж „Напред след знамето Христово“ прозвуча като възклик на принащане вечер в изпълнение на всички участници.

ВЕСЕЛ ОМГНОВА

тинско семейство и възпитание на вярта и направи паралел с нашето съвремене и духовно израстване, което религиозното възпитание и благополучие на живяне в Църквата дава. Професорът проследя библиейски основания на браха и познанията, които Свещеното Писание ни дава за любовта и за отношенията между мъжа и жената, родителите и децата.

Музикалната програма за вечерта открива с песента „Прекрасна е Мария, при Представителния хор на Вранчанската св. Софийски синоис Вранчански“ с диригент Василек Александрова. Със свои изпълнения пристъпвате зарадва и Дамският хор при храм „Св. Власиевие Христово“ в Перница, а Мария Представителния хор на Вранчанската св. Софийски синоис Вранчански“ с диригент Транюновски св. Кириил, ивикар на Вранчанската св. Софийска митрополия

Вранчанска митрополия

ние в религиозното семейство“. Беседата в изпълнение изкушава десетки православни християни. Митрополит Йоанниски семейство и ученици любябелостен тон започна пристъпватите съ и православното семейство и основа за морала и принащане на своето общество. Зададена бяха и многобройни въпроси по темата, на които възпитаха отговори изчерпателно.

Тържесното завърши с великолетен концерт, изнесен от свещеник хор „Добри Чингулов“ с диригент протопсал Методий Григоров, в репертоар на който бяха включени само Богородични песнопения.

Славейска митрополия

На 21 ноември в залата на Негово митрополитство „Добротвор“ се състоя вечер, посветена на Въведение Богородично – Деня на християнското семейство и младеж. По традиция **Видниска митрополия** и читалище „Център“ съвместно с г-н Васил Върба съвместно с големи християнски патристик организатор съвместно представител, което събра ученици, обществени и граждани от Видня, като ги сплотават и създават мир и любов в своята им.

С благословенето на Негово Високосочинство Видниска митрополит Дометиан представител на залата представител бяха главен асистент д-р Светослав Ра-

на 20 ноември във Варна за втора година в ДНЦ „Св. архангел Михаил“ се съблюда Въведение Богородично – Деня на християнското семейство – по традиционен начин на забавление в българската култура – осланката.

След Божествената свята Литургия в храм „Св. Николка“, пред негово се явил краеното участие мирани от всички църковни енории в града.

В 11 ч. Негово Високосочинство Варненски и Великорепадски митрополит Кирил азиде по г-н Васил Шатаг – председател на църковното настоятелство при храма.

Празненството прозвуча с Традиционна седница,

болон, преподавател в Богословския факултет при СУ „Св. Климент Охридски“.

След откриването на тържеството от г-н Любимир Илиев, секретар на читалището, поддрж като авторитет от името на Негово Високосочинство Видниска митрополит Дометиан провесе армандрит Поликарп, председател на

представена от група за авторитет фолклор от г-н Ангелина Криван, като за време по повод празника много веселия и приятни срещи.

Имаме и детски забавление. На Негово митрополитство при Морския храм г-н Васил Нелезови училище от г-н Капарна. Децата се опознаха взаимно, като изработиха Рождественски картинки, ангели от картон, картини цветя, марки за ивици. Имаме подаръци и пощепка за всички.

На 21 ноември, Въведение Богородично – Деня на православната християнска младеж и семейство, в Пещарница, в Пещарница на Община Руде се проведе традиционна вечер. В организират, посветен на празника. В него участие взеха ученици от ЕУИ, Проф. Васил Веселин Стоянов“, фолклорни ансамбъл „Русучкият“ към Общинския център за култура и ученици изучаващи предмета „Религия“ от русенските училища: „СВУ „Васил Левски“, „СВУ „Илиян Йовков“, ОУ „Томислав Караджин“, СОУ по сярненски език, ОУ „Иван Вазов“.

Със свои изпълнения възпитание на духовните в залата, преподавачи от Негово Високосочинство Русенски митрополит Неофит, проуча творчеството на патри-

Приветвие поднесе общественици уицарски – г-н Стефан Фотев, в организирателни си поздравя

катадрална храм „Св. вчк Димитър Солунски“.

Беседа върху традициите и отношенията на българина през всеките времена на катедра християнска Въведение Богородично, провесе г-жа Маргарита Николова, студентка от Видня. Вечерта бяха украсена от прекратените молитвени изпълнения на църковни хора при катедрална храм на Видня с диригент-жко Румина Гайдарова.

След тържеството на църковни хора при читалището, поддрж като авторитет от името на Негово Високосочинство Видниска митрополит Дометиан провесе армандрит Поликарп, председател на

Ариел ПОЛИКАРИ

Традиционната варненска седница в 14.30 ч. прозвуча с ансамбъл на тема „Семейството на фокус“ – размина на гледни точки на тема: „Трудиносте за християнско семейство двойно“.

Участие в дискусията взеха Варненският и Великорепадски митрополит Кирил, проф. Васил Шатаг, проф. Георги Стойчев, и д-р Павел Павлов от Богословския факултет на Софийския университет.

След това последва вечерна във варненския храм „Св. архангел Михаил“ програма за деца приключи с концерт на Ансамбъл за старинна българска музика „Юангело“.

Варненска митрополия

Проф. Веселин Стоянов“. След това учениците от русенските училища, изучаващи предмета „Религия“ представиха богата литературно-музикална програма, включваща песни на християнска тематика и спотворения, посветени на празника Въведение Богородично. Християнските ценности и семейство. Децата от фолклорния ансамбъл „Русучкият“ и ученици изучаващи предмета „Религия“ коментира стани на фолклорна основа.

В края на концерта представител на празника, русенският митрополит Неофит, в което изказа пожелание все по-голямо участие на християнската младеж в обществения живот.

Във фойето на залата бяха представени и изложба от ученически рисунки на религиозна и г-н Василек Александрова

Милан КАЛАБОВ

ХРОНИКА

На 20 ноември в насерието на правна Введенна на Пресвета Богородица, протъсвятният от миряни храм „Успение на Пресвета Богородица“ в Ботевград посрещна Негово Высокоросвещенство Ловчанския митрополит Гаврил.

Владиката откликна на поканата на църковното настоятелство и хора при храма да отслужат празнична вечеря и да присъстват на традиционния концерт на хора към храма.

С откритието на храма през юли 2007 г., по инициатива на свещенником Алексий Дамново бже създадена и женски църковен хор с диригент Милана Спасова.

Певците са с различни професии, но обединени от православната вяра и любовта към музиката, с неосатова и уюност, разучават и изпълняват всички необходими за църковните служби песнопения. На фона на изпълнения с много любов и благоговение песнопения, малки християнчета изпълнява стихчета, посетени на Входа и Пресвета Богородица.

Празникът завърши с благоговелна и поучителна служба на Негово Высокоросвещенство Ловчанския митрополит Гаврил, който разиде на децата мотвенци, а на всички присъствени комуна на празника.

На самия празник владиката отслужи св. Литургия в манастира Земи, Ботевградска духовна обштина, в съслужение с прот.

По повод празника на православната християнска младеж и семейство с благоговението на Негово Высокоросвещенство Пловдивския митрополит Николай Кирил и Методий“ присуствата на духовно тържество в салона на Пловдивската света митрополия. Тържествен концерт започна в 18 ч. с песнопение на старозаветния митрополит. Водеца на духовното тържество бже прот. Виктор Христов. Беседа за младежата и семейството присежеше вкъном Ромул Ардуковски, които с внимание изслушаха православните християни.

Празничната програма продължи с излъчване на детски хорове от неделните училища в града, а това съкни от деца, изпълняващите „Религия“ в училищата СОУ „Св. Константин-Кирил Философ“, СОУ „Св. Пантелей Хондратов“ и СОУ „Св. Свободни Връшачки“, гр. Пловдив.

Митрополитският хор „Св. ап. Ерм“ изпълни източно-църковни песнопения, „Богородице Дево“ с гитарно, трошарно и канона на празника. Фокусираните групи при Плов-

България

Борис Петров, игумен на манастира, и прот. Велислав Павлов, свещеник от катедралния храм „Света Троица“ в Ловеч.

По случай Великото Богородично чествана година Ловчанския митрополит и Община Ловеч организира тържествен концерт, който се превърна в място за изжив на децата. Месеци преди това поля грижата на вярните малките подготвят своята програма и малките бже да излязат на сцената.

Концертът включваше богата програма, която продължи почти два часа. Участваха детският и смесеният хор „Евстахий Павлов“ при катедрален храм „Света Троица“ Ловеч, който е лауреат на мотвеното отичане и награди от участия в българския и международния конкурси и конкурса „Божество на Недельното учение при Ловчанския св. митрополия, два изучавания СИП Ловеч в ловчанските училища, децата от домовете за деца лишени от родителския грижа в града, музиканти и артисти.

Митрополит Гаврил заличи с къмета на град. Ловеч г-и Милчо Казанджияев в храм на концертна награда деца, учаващи в конкурса, посетени на крадическия събрание, посетени на крадическия събрание, посетени в училищата на гр. Ловеч.

Освен наследява, изпълнената доприносната и за спешналното настроение, съредоточено мислеше към правна на домашната църква, което е и основно на християнския ни живот.

Ловчанска митрополия

дваската духовна семинария „Св. св. Кирил и Методий“ и СОУ „Любен Караванов“ участва в конкурса на народни песни и танци.

На празничното духовно тържество присъства областният управител Здравко Димитров. На църковното тържество митрополит Николай Кирил и Методий“ присуствата по случай празника Введенна Богородично мотвеното християни, изпълнили докрай в преден спархизиския салон, и всички малки и всички ученици в духовния празничен тържествен концерт.

Същи ден сътрудни Пловдивският митрополит Николай възлагши св. божествена Литургия в катедралния храм „Св. Успение Богородично“ в съслужение пловдивски свещеници. Мотвеното боготолни и вилтанитието на Пловдивската духовна семинария „Св. св. Кирил и Методий“ присуствата на гражданското благодарение и спешна зала на донко. „Со старом Божиим... присъстите“ - присуствата към св. светите Кирил и Методий.

Ловчанска митрополия

ХРОНИКА

На 11 ноември българската църковна делегация, съставена от Русеския патриарх Кирил, митрополит Неофит, Ловчанския митрополит Гаврил, прот. Йоан Иванов, официален представител на Българската патриархия в Букюрс и протодякон Кирил Синев, провежда работна срещна в румънската столица.

Официалната делегация се срещна с представители на Българския храм в Букюрс, които изразиха голямото желание на нашата община в Румъния да изградят на своя църква.

Последва срещна с Негово Преосвещенство Кълмънския епископ Кирилван, секретар на Св. Синод на Румънската православна църква, с което се обещидя

Българска църковна делегация се срещна с Румънския патриарх Даниел в Букюрс

От света

Различни възможности за намиране на походящи терени за цетва в центъра на Букюрс или в друг район, както и възможност от вънрострояване на Българския храм в Букюрс, които изразиха голямото желание на нашата община в Румъния да изградят на своя църква.

Българската делегация бже приета лично от Негово Блаженство Румънския патриарх Даниел, с когото в дух на братски приязни отношения се разгледа най-походящите варианти за изидане на български храм. Председателя на Румънската православна църква за

и втори път официално обшна общинско съвета за нови български храм да бже изградено в атриумната на патриаршията и завая готовност за подготвяне на църковна на българската църковна общност в бъдещия строеж. Той изтъкна добрите отношения с Русеския патриарх Кирил Синев и изтъкна уважават мже Румънската църква и държава, както активно подготвя изграждането на свещенностужители и учителите по религия.

Негово Блаженство предаде похвална замотка и Божественото послание при ислекото пасторско-митрополитско служение на Негово Свещенство Българския патриарх Кирил Синев митрополит Максим.

Протоинок Кирил СИНЕВ

Празненства по повод 65-годишнината на Руския патриарх Кирил

жествата по повод годишнина койбей на патриарх Кирил Синев и с целта Литургия участие веле и високоросвещенят Владиславският митрополит Дометийан и пресвещеният Велички епископ Мелхион митрополит Дометийан пондесе поздравленията от Българския патриарх Макарий в Бещна на БПЦ и бже на патриарх Кирил Синев да възложи в молзата да ръководят в годри и мир Руския православна църква и достояно да воше Божио царство на цетва на свещенство.

Архиеп. ПОЛИКАРПИ

На 20 ноември бже отслужена тържествената св. Литургия в московския храм „Христос Спасител“, с което бже отбелязана и 65-годишнината на Негово Свещенство Московския и на раз Руския патриарх Кирил Синев.

Светата Литургия ижека участие представители на св. Негово Блаженство Чешиканг и Словенския митрополит Христофор.

По първончнето и благоговелността на Негово Свещенство Българския патриарх Макарий и Светия Синод на БПЦ-БП, в тър-

Негово Блаженство Варшавския и в цяла Полша митрополит Савва. Негово Блаженство Чешиканг и Словенския митрополит Христофор.

Малък паншеп в Зографската света обштина

По повод свещна храмозиданна на Зографския манастир - Пренесе мощиците на св. вичек Гергий, което кому „Клиничко калейдарно“ се отбележава на 16 ноември. Негово Преосвещенство Браничкия епископ Григорий, игумен на Троицката света обштина, бже пратен с благоговелноето на Св. Синод на БПЦ, който присуствата на родината ни Църква. След благоговелноето на свещенския Велеския патриарх Вартоломей, пресвещеният игумен, засен с придружаващите го лица - архим. Алексий (Лаври), св. Кирил Диев и монах Филарет (Дзюв), се отидни към св. Зографската обштина и на 14 ч. влезе в клямата на Света Гора.

След полавната се кратваща литургия, в 6 ч. бже съреджено началото на празничната св. Литургия. На епископския съслужавия игумен: архим. Амвросий, манастирски игумен Иеронимос и гостите свещеници и дякони. След „Будни

чет жезла, и при пееие на „Достояно естъ“ всички се отидваха към свещна обштина, където архиепископът, епископите и свещеннослужителите, подизващи се на това свето място.

След полавната се кратваща литургия, в 6 ч. бже съреджено началото на празничната св. Литургия. На епископския съслужавия игумен: архим. Амвросий, манастирски игумен Иеронимос и гостите свещеници и дякони. След „Будни

свта Господне“ се съредно традиционната литургия с свята от чудотворните икони на Светица покровител до православния епископ на манастира. На връщане иконата спира пред наметника на свещите 26 Зографския мъченици, където се кава зурковни екстерия за отиданите си братя на свята обштина. След като обидоли съборния храм, иконата бже поставена на местото си в храма на манастира. На връщане иконата спира пред наметника на свещите 26 Зографския мъченици, където се кава зурковни екстерия за отиданите си братя на свята обштина. След като обидоли съборния храм, иконата бже поставена на местото си в храма на манастира. На връщане иконата спира пред наметника на свещите 26 Зографския мъченици, където се кава зурковни екстерия за отиданите си братя на свята обштина.

След полавната се кратваща литургия, в 6 ч. бже съреджено началото на празничната св. Литургия. На епископския съслужавия игумен: архим. Амвросий, манастирски игумен Иеронимос и гостите свещеници и дякони. След „Будни

ДОКУМЕНТИ

Кандидатури за ръкоположения на свещенностужители

Светият Синод на БПЦ, след като разгледа постъпналите кандидатски предложения за ръкоположения на свещеннослужители и свещеннослужители в града, а това съкни от деца, изпълняващите „Религия“ в училищата СОУ „Св. Константин-Кирил Философ“, СОУ „Св. Пантелей Хондратов“ и СОУ „Св. Свободни Връшачки“, гр. Пловдив.

Митрополитският хор „Св. ап. Ерм“ изпълни източно-църковни песнопения, „Богородице Дево“ с гитарно, трошарно и канона на празника. Фокусираните групи при Плов-

Ловчанска епархия: Пенко Конов Пенков от с. Малново, обш. Ловеч – за еворийски свещеник; Ловчанска епархия: Пенко Конов Пенков от с. Малново, обш. Ловеч – за еворийски свещеник.

ЛЪЖЕДУХОВНОСТ

ПРОЧЕТИ И ПРЪВ БОГОМИТЕ: ИСТОРИЧЕСКИ И КУЛТУРНИ ФАКТИ

През 11 век, историческият наука би могла да отбележи два особени юбилея – 900 години от проваждането на събора против богомитите в Константинопол и 800 години от подобно събитие в Търново. Първият е предизвикан от религиозни и икономически причини по времето на император Алексий Комнин, баща на талантливата писателка Анна Комнина. За разлика от други църковни събори, предшестващи споменатия, той завършва с ексекюции. Осъден на смърт и изгорен на клада е лечителят Василий Врач, който излага подробно владетел сурджанско на еретическото учение.

Един век по-късно в България също се организира събор срещу богомитите. Исконният организатор за негов инициатор необезопасна пана Инокентий III. Освен главоликата с Латинската църква, той подготви умишлен жестокостен по-

ход срещу опозицията в Южна Среца, използвайки възлед, възприети от „бугрите“ (българите). По силата на умишлен мюз Болгария и Рим цар Болрих се подчинява на призива да участва в гоненията срещу ширещата се ересь. Борбата продължава в столицата Търново също в съзвучие с репресии и с проговане на най-упоритите богомити извън пределите на страната.

Западна Европа с елиотата от кръвопротичаю офанзива срещу албогичите (френски вариант на богомитството), продължила вече десетилетия. Освен воините операции, в Рим възниква и специална институция за борба с ерестите, която работи и в покритата с печална слава инквизиция.

Радетелите на тезата, че богомитството е дялово съчинено и дялово приписано суроживна история, могат да съпоставят резултатите от давосите процеси срещу Богомитите и резултатите додасовати на Запад с делото на светите братя Ки-

рил и Методий, три века по-рано, и да пренесат обществена полза на всяко от двете събития.

Богомитството – съвременен отзвук

През ХХ в. български-

Владимирският Богомитски в Кърона
Вид 1911 г. на Владимирският Богомитски в Кърона
Снимка направена в Кърона, България.

те наука и култура отследят значително място на богомитството – факт, който не може да бъде койби какво отричан. Преди Втората световна война тази тема се разработва обективно и безпристрастно. По това време с анализ и романт „Богомити“ от писателя Петър Карапетров,

издател на поредната „Българска историческа библиотека“. Поради упоритото претъпяване на този оригинален творец, наложено от политическата цензура, книгата му става с недостъпна за българския читател.

Богоборското право отношение поименно изследването на фактите свързани с богомитството е възможността за усещане антицърковна пропаганда. Към образ на цар Борис, узурпатор на престола, с

творба, поднася житието на средновековен зограф, напомним с поведението си анархистите и модернизистите от ХІХ в. След като изнива боюанска църква, той открито се отдала на ереста. Авторът създава стриктно партизанската война. За литературното творчество и на други писатели са характерни романтичните представи за богомитите, преувеличени на борбите за социална справедливост.

Писателят Емилiaan

доставя, Емилiaan Станев се облъчва неочаквано с второто изпитание на Спасителя в изгнанието (Лука, 4: 8-9), тавелно за земните хора, срещу което може да проявят само съвършен Бог.

Димитър ХАДЖИДОДОРОВ

Станев в книгите си „Легенда за Сибиг“ и „Антицърковен“ описва подробно събитияте при царете Болрих и Иван Александър. Възможно е това също се придръжва към наложените естетически и антицърковни стандарти. Изтерсе предимно да третира мит исторически роман „Ти-

доставя, Емилiaan Станев се облъчва неочаквано с второто изпитание на Спасителя в изгнанието (Лука, 4: 8-9), тавелно за земните хора, срещу което може да проявят само съвършен Бог.

Димитър ХАДЖИДОДОРОВ

За споделянето на грижите

Опитът свидетелства, че духовните потребности на мъжа и жената не се различават, както показват и историята на Църквата, и големият брой подпожания на миналото и настоящето. В семейния живот най-важно е равновесието. В съюза на мъжа и жената всичко трябва да се хармонизира и да се избягват крайностите. В този случай съпругите удивително се допълват. По какъв начин? Стремелът към запазване единството на семейния мир обужда съвместното, самолюбното – главните романи на пътя на греха във всеки от нас.

Естествено с съпругата, чийто вятр с радост с устрем към нейния обичай, умно трудолюбив мъж, да се старва да усвоя нейния дух, неговия начин на живот, което често се случва (даже в старите времена) със съпруга и с каквото се съберат – това е най-важното. И колко често умната, благочестива девойка, незабележимо за самата себе си, се отпусна, спира да ходи и даже се отдръпва от храма Господен след неуважение съюз с мъж запаван и дори съвсем интереси. Колкото по-огнива са съпругите, толкова са по-пропорционни, така да се каже; и всеки от нас, който и избрал семейния живот, трябва да прогнозира една или други конфликтни, и съответно да прилага мъртво профилактични мерки за смяне на възрешения.

Наивно и съвсем не невинно е да устремите по-добри си познования в каквито грехове, да очакваме поправяне само от другия. Опитните съпруги знаят: само търпелива промяна към по-добро създава предпоставки за промяна на другия в своята половина. Затова ни с дялово учението на семейния живот, за да се учи, а оинът – да предоловява конфликтните, да разсейва напрежението – не се трупа извъндоля.

Ником казват, че жената е обречена на домкински въздължения. Пожелете да не се съгласява с това. И в манастирите монасите имат редица послушания: в кухнята, в пекарната, визват по необходимост в стокано-

парични отношения, зюбкования са от хора, наметат и управляют работници. Това означава, че необходимостта да предоловяват грижите на съжестелното и да ги преосмислят чрез запазване священото бемъние на сърцето, е запълнение на всеки от нас. Древните патерници на разказват за благочестивия житеи, от които са се удивлявали пустинници и бемъкличия. Ако душата е узвезна от любовта към Христос, ако та търси оинствена на сърцето и благодатта на Светия Дух, Бог не изпъня великите стремежи. Само трябва да си бездусетрехма, смел и постоянен в добротворството. Ежедневните грижи, естествено, въздействат на нашите мисли, и за да може жената да запази молитвения дух, тя не трябва да действа хитично. Нека да избягва нервноното състояние, за постигането на което, разбира се, си е зюбиска съвременната работа върше със съпругата и целта е целенустремно, смелост и постоянство в пазенето на чистата молитва. За обичайна Господа всичко е за добро, и когато срещаме препятствия на пътя на молитвата, то ревността за добяване на исканото сама ще се разгаря.

Обичащите се мъж и жена трябва да са пронащателни и тактични, и да проявяват взаимна зюбидициелност, да се изслушват, разбират сърдечните нужди на другия. Ако мъжът се стреми към кметствено повсялоава дуювност (дай Бог!), това по инкьаса няма не би трябвало да му пречи с любов да участва в семейните грижи. Където е тъжно, там е съща, преиздрешеното както в дуювния живот, така и в земния, битовия, винаги е оинско. Ето защо мъжът трябва по време на венчанието пият впит от една и съща мисла в знак на общата им сълява, в знак на единомыслието и готовността заедно да носят семейния кръст. Койтово по-умно е съпругата, тогава мъжът трябва се разбира съпруга си, а колкото по-прощетелен разуме има главата на семейството, с толкова по-голяма готовност ще се синава до неизбежните тежести на семейния бит и ще облекчи съпругата си от тях.

Протоиерей Архиепископ ВЛАДИМИР
Проект: Анна СНИРОВА

НОВИ КНИГИ

Идеята от печат книгата на Владимирския митрополит д-р Стефан Църквата и държавата в България (1878-1918), която е негов докторска дисертация по право.

Работата, написана на отличен, точен и зюбним език, е зашеително от бещия владика през 1943 г. в университетския в Бреслау, Германия (днес Вроцлав, Полша). Като тематика на явява и върхове подробно научно изследване за своето време, извън историческите трудове на акад. проф. протодоктор д-р Стефан Църквата, разкриващи отношенията между Църквата и държавата в България.

Инициативата за превод и отпечатването на това издание е изцяло на родствениците на блялоиноначалния архиепископ, който след неговата смърт са дарили оригиналното проведено на български език.

Поради военновременните условия, дисертацията е била разномислена само в десет екземпляри екземпляри, както сам отбелязва митрополит Стефан в своите спомени, като не е оини дати и в Грещане е останал запазен няколко екземпляри, оини след бомбардировките. Непреодолимо досега на български език, тя остава непозната и за българските читатели.

Като специално приложение към българското издание е направен фотоархив, показващ изкуството на фотографите, архивни документи, съществени свидетелства и предмети, запечатани църковно-държавните взаимоотношения в страната на. Повечето от тези материали се публикуват за първи път.

Книгата може да намерите в София, Синодално издателство на БЦ ЕПЦ, ул. „Оборище“ №4, както и в книжарница „Български книжар“ ул. „Асенов“ 10, или да поръчите по електронния си бич на адрес: www.knigabg.com

За контакти и поръчки (мад 5 бр.) – 0897 903 244, Стоянка Хаджидавинова.

Мистика,
където св. ап. Йоан Богослов е кръщаван

Пристанитската скала
на о. Патмос

Поклонническо пътуване до Патмос и седемте църкви на Апокалипсиса

Продължение от стр. 21

Навътре към наоса на храма тъмнината се стъпява, но доумче шепот и шум от скърцане на стъпките. Монахът отговаря да почитването забързва се с парад, казвайки си тихо молитви, но така старателно разговява, че чак се беше задъхал. Не желайки да го смутят, избрахме първо да влезем в малкото параклисче до входа, където в майсторски изработено сребърно рака са съхранени мощите на прен. Христоуд. Преподобният (или още „блаженният“, както так го наричат) Христоуд Латроски живял през XI век, подишнал се отиначил в планината Латрос, близо до известния гр. Милет. Тук може да си спомним, че там с просиял и прен. Павел Латроски, с когото тук, цар Петаб Български водел коронсационци, търсейки богопрестъпни духовни наставления.

В нецерата на Апокалипсиса

Заради системните нападения на турците-селджуци св. Христоуд се преселил на о-в Кос, където основал манастир в чест на Пресвета Богородица (в Патмос (Пилю). Тук го осемна мислята да потърси узрение на благодатия, но обезлюден (заради иракитски набези още от VII в.) на о-в Патмос. Желайки да съгради там обител в чест на св. Йоан Богослов, преподобният отишал при императора (Алексей Комнин) да молви за разрешение, предлагайки в дарява плодородни земи на о-в Кос. Василеът му земля за боголюбивото дело целия остров, заедно с прилежащите към него по-малки острови. Христоудът за това дарение се съхранявал и до днес в музея на манастира, а годината 1088 се счита за начална в историята на обителта, макар че строителството започнало едва в 1091 г. по черкеж на самия основател, който имал образование, но бил самоук и с голяма любов към книгите.

Прен. Христоуд не бил минавал – той ясно съзнавал опасностите на времето, в което живеел и затова проектирал манастира като мощна крепост. Неговата фортификационна система имала анализ в цита Гърция? За стрелба докарал каменоломци и други майстори чак до Константинопол. Неговото благоговейно желание било Патмос да стане като Атон – монашески остров без достъп на жени. Но майсторите с голям труд измолвили разрешение да поседат семействата си в най-далечния край на острова, докарат трите строителство-

то. Чрез предлога, Бог разположил – заради иракитски набези самият бил принуден временно да се оттегли на о-в Евбея, където през 1093 г. се упокоил от труדותе си. На братята, които били с него, казвал – да довършат манастира и да пренесат в него талото му. Скоро след смъртта му то било изпълнено. И ето ни сега пренд това тало, съхранено от мейорни труדותе за слава Божия.

Приставме към наоса на храма. Стените са украсени от класически византийски стенописи, но на полатеният иконостас са поставени парски икони от Русия (XVII-XVIII в.), а в параклиса „Св. Богородица“ (отделна викария) висят икони сцените с ерменците (почти строги) ликове от XII в. Поклонение се, запалилите свещи. Но не в храма, а навън, където има специално устрояно място с писък. А после се насочваме към муко-ризатори и стълбища с типично средновековен изглед.

Ето ни на входа на „сакропроницията“ на манастира, събрала в себе си величави разкошности, икони, утвари – дарове от богати и бедни почитатели на св. ап. Йоан, от о-в Крит до Великия Новгород. Тук са медальоните на руски императори, кандидо, подарено от султани Мохамед III – завоевателя на Константинопол, Кодек Пурпурен – ръкопис на Благовещението от VII в., но също и величавият пръстен на бедна патмоска жена, пожелвала го от благодарност за изпеленото на дете на си. И още много, много други съкровищности.

Византийски съществеността кръст на гърдите ни, музейният работниче ни пусяа безплатно, но все пак не склони да ни разреши да снимаме. За съжаление вторият етаж беше затворен, а тъй като там са археологическите находки. Сред тях на първо място може да поставим надпис, събранин за осветяването на първата баняника, посветена на св. свангелит Йоан в първата половина на III в. (!) от еп. Епифимий. Останките от статуете на езически божества, начело с Артемидиа Скитска за нас имат тяхна стойност – да свидетелстват за борбата, която водил св. ап. Йоан с идолопоклонството, и за това, че именно Артемидийният храм е бил „потребен“ под християнския, запел върха на планината, където сега е главният храм на манастира.

Усърдието към паметта на „ученика, когото Исусе

обичаше“ в продължение на векове е търпало безценните ценности в обителта, ажити каменни стени ги опазвали, а днес еки от реставратори, постоянни работници в съвремено оборудваните лаборатории на манастира ни дава нов „живот“. Само ще споменем, че Патмоската библиотека по ценност на съхраняваните в нея материали се счита за една от най-значимите в целия свят.

„Залини“ от толкова много информация, реншавме да си купим по малка книга за манастира, от опасения, че едва ли ще залювим всичко чето и изляно. Но се оказа, че магазинчето не работи чак на следващия ден. Няма как – и на другия ден ще трябва да се изкачим на върха, отстоици от морското равнище само на 216 м, но в духовен план – неизмеримо по-високо.

По южните склонове на хълма се разполагат близо едни до други три женски манастира: „Св. Богородица Диасоуса“, „Живонисен итничок“ и „Благоосещене“.

Първият е само на стотина метра от стенице на „Св. Йоан Богослов“. На хълмачето ни се отзова шивлена жена (вероятно класика), която ни отвори храма, за да се поклоним на най-почитаната Богородица муцторитва икона на Патмос. Така и не уцях какво значи „Диасоуса“, но се обраният риза, заедно с накрайните украшения – дарове, даваха да се разбере, че славата ѝ е заслужена. Подарих картинна иконичка на жената, а тя в отговор извади две малки кашпирани икони (копия на муцторитвата) и ни ги подаде. Обаче докато се поволявал и разглеждаше храма, мина плади и при манастира „Живонисен итничок“ се оказавме отново прен заключена врата.

На следващия ден (иселя) първата и най-важната работа беше да отидем на първа. Искане ми е да в манастира на върха, но се оказа невъзможно, понеже там започват богослуженията в 3 ч. след полунощ (без да занават възвишени хора) и до стуртига изкарват полунощницата, утретата и св. Литургия. Така че единствената възможност беше да отидем в църквата на Апокалипсиса. И за това слава Божу! Още преди да тръгнем от България, мислех как на 21.1Х. ще сме на св. Литургия на Патмос. Когато това не стана, се примиряв как с нещо безвременно загубено. Но ето, поради забавянето ни на Кос стана така, че пак в изляна да сме на Патмос. Сега ми се струва, че това не е единствената причина за забавянето ни. Поради липсата на фериботи от Кушадас и стаяката след това, ние изволно минаваме по пътя на прен. Христоуд – първа до Корвар, Милет, после на Кос (всичко, и до основания) от него манастира и накрая от там до Патмос. Който иска да върва в случайности. Из само ще каже: „Дивна и слава Твоите дела, Господи!“ (Пс. 138:14).

Следва

Старофорени св. Павел ГЪРБОВ

ЗАПОЧНА АБОНИРАНЕТО ЗА 2012 г.

„Църковен вестник“

1 година.....	30,00 лв.
6 месеца.....	15,00 лв.
3 месеца.....	7,50 лв.
ед. цена.....	0,70 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА
СВ. СИНОД, София – 1000
ул. „Оборище“ № 4
тел. 980-30-16, центр. 987-56-11/245
МОЛ: Татка Христова
Отворен редактор на броя:
Александра Карамидалева

Материалите се приемат в електронен вариант.

Банкова сметка на Синодално издателство на БПЦ
УниКредит Булбанк – София, ул. „Алабаш“ № 58
IBAN BG97UNCR96601018147018, BIC код: UNCRBGSF

Сметте да се изпращат с пощенски запис или по банкова сметка, в които да е включен точният адрес и пощенският код на получателя!

„Църковен вестник“ съдържа свещени текстове и изображения и не бива да се използва за банковни нужди.